

TONE ČOKAN

VITEŠKA LJUBEZEN

Sen svoj ljubavni tak lep
sem izsanjal.

Videl neznanko sem v urah jo hrepenenja
kakor pobožen obred.

Najine bele roke se kot v molitev
zamaknjeno sklepajo.

V čiste jasnine oba hrepeniva kakor
zamaknjen beuronski kip.

Midva sredi vsega, vse se nama bliža prijazno;
vse veselstvo spremlja ubrano
njin nemi koral.

Ali so zaprte moje oči, ali sem v hipu spoznal
svojih sanj zanesenost?

Vse mi je tuje, ure prazne in težke nad mano
molčijo.

A vitez, svojim sanjam prečistim do zadnjega
zvest, se je napotil v neznano,
sivo meglenost.